

Propunerea Comisiei Europene de Regulament de intervenție de urgență în privința prețurilor energiei: Comparație cu prevederile OUG 119/2022

Radu Dudău și Alina Arsani

Policy Paper | Septembrie 2022

Sumar

Propunerea de Regulament privind prețurile energiei în UE se bazează pe un efort de reducere coordonată a cererii de electricitate la orele de vârf cu 5%, pe plafonarea veniturilor așa-numiților generatori inframarginali de electricitate și pe impozitarea profiturilor suplimentare ale companiilor de combustibili fosili. Prezentul *policy paper* analizează propunerile respective, cu clarificări dar și cu accente critice, după care examinează gradul de aliniere al prevederilor OUG 119/2022 cu măsurile propuse de Comisia Europeană.

Ca notă generală, propunerea de Regulament insistă asupra coordonării măsurilor între Statele Membre, preocupată de menținerea integrității pieței interne de energie și a fluxurilor trans-frontaliere, în vreme ce OUG 119 are o notă vădit autarhică și izolaționistă.

Prima măsură, de reducere obligatorie a consumului de energie electrică la orele de vârf de sarcină cu 5%, poate fi realizată în România relativ ușor în condițiile stabilite prin OUG 119, chiar dacă aceasta nu specifică instrumentul licitațiilor pentru evitarea consumului de energie, destinat în special consumatorilor flexibili noncasnici – în fapt, consumatori industriali a căror activitate economică este afectată de prețurile ridicate ale energiei. IMM-urile, firmele din industria alimentară și instituțiile publice beneficiază de plafonarea la 1 leu/MWh doar pentru 85% din consumul mediu lunar, ceea ce este consonant cu propunerea Comisiei de raportare la 80% din vârful de consum din ultimii cinci ani pentru IMM-uri, nivel pentru care se pot aplica măsuri de sprijin. Pentru consumatorii casnici, politicienii români se feresc să îndemne la economisire, deși o campanie de informare despre cum poate fi evitată risipa de energie fără sacrificarea confortului ar fi fost extrem de necesară.

Celelalte două măsuri din propunerea de Regulament -- plafonarea veniturilor pentru producerea de energie electrică din tehnologii inframarginale și contribuție temporară de solidaritate din partea companiilor de țiței, gaze naturale, cărbune și rafinare – își au un echivalent aparent în prevederile OUG 119 legate de așa-numita contribuție pentru Fondul de Tranziție Energetică (C_{TE}). Cu toate acestea, spre deosebire de propunerile europene, forma în care această C_{TE} este aplicată participanților la piață alții decât producătorii de energie electrică impune o impozitare atât de oneroasă încât blochează de facto activitățile de import

și export de energie și face foarte de dificilă valorificarea producției de energie regenerabilă din cauza costurilor excesive cu profilarea și echilibrarea. EPG propune drept remediu imediat ca profitul companiilor energetice să nu fie impozitat cu mai mult de 90%.

U alt element important este că OUG 119/2022 introduce un plafon de preț pentru compensarea furnizorilor de energie electrică, ceea ce reprezintă, în fapt, o formă de expropriere a veniturilor și riscă să cauzeze un blocaj sistemic pe piața de energie, contrar recomandărilor explicite din propunerea de Regulament.

În fine, propunerea de Regulament solicită trasabilitatea și transparența utilizării veniturilor obținute din plafonarea veniturilor și contribuția temporară de solidaritate, în timp ce OUG 119/2022 nu prevede canale clar definite și transparente de realocare a veniturilor astfel colectate.

În concluzie, în ciuda unor asemănări de suprafață, descrise în termeni generali, între propunerile de Regulament și prevederile OUG 119, detaliile de implementare ale celei din urmă îndepărtează actul normativ românesc de principiile menținerii integrității pieței interne de energie a UE și ale formării competitive a prețului energiei, în favoarea unei abordări izolaționiste și generatoare de obstacole și blocaje în funcționarea sistemului energetic național.

Introducere

La data de 14 septembrie 2022, Comisia Europeană a publicat propunerea de Regulament al Consiliului privind intervenția de urgență asupra prețurilor ridicate ale energiei. Discutate în principiu de ceva vreme, măsurile propuse sunt următoarele:

- (1) Reducerea coordonată a cererii de energie electrică în statele membre ale UE.
- (2) Plafonarea veniturilor din piață pentru producerea de energie electrică din tehnologii inframarginale.
- (3) O contribuție temporară de solidaritate din partea companiilor de țitei, gaze naturale, cărbune și rafinare.

În acest articol analizăm măsurile menționate și le comparăm cu prevederile OUG 119/2022, adoptată de către Guvernul României la 1 septembrie a.c., pentru a evidenția în ce măsură prevederile ordonanței de urgență sunt aliniate cu cele ale propunerii de Regulament, precum și unele consecințe substanțiale ale lipsei de aliniere.

Reducerea cererii de energie electrică

Pentru intervalul 1 noiembrie 2022 - 31 martie 2023, Articolul 4 al propunerii de Regulament stipulează două elemente:

- **Reducerea opțională** a consumului lunar brut total de **energie electrică cu 10%** în comparație cu media consumului brut de energie electrică în lunile corespunzătoare din perioada de referință (1 nov. – 31 mar.);
- **Reducerea obligatorie** a consumului total de energie electrică în timpul orelor de vârf identificate de Statele Membre cu **cel puțin 5%** în medie pe oră. Ținta de reducere va fi calculată ca diferența dintre consumul total de electricitate la orele de vârf identificate și consumul total preconizat de operatorul sistemului de transmisie în lipsa măsurilor de reducere introduse.

Regulamentul lasă la latitudinea Statelor Membre alegerea orelor de vârf relevante, astfel încât măsurile de reducere să nu depindă de măsurarea în timp real a consumului la nivelul consumatorului final, ceea ce ar necesita contoare inteligente. Articolul 5 descrie condițiile cadru pe care trebuie să le întrunească măsurile de reducere a consumului: „a) Să fie bazate pe piață, cu compensație financiară stabilită printr-un proces deschis competitiv, inclusiv prin licitații; b) Să implice o compensare financiară pentru electricitatea adițională neconsumată, în comparație cu consumul anticipat pentru ora respectiv fără licitație; c) Să nu distorsioneze concurența sau corecta funcționare a pieței interne de energie electrică; d) Să nu fie limitate la clienți specifici sau grupuri de clienți; e) Să nu stea în calea înlocuirii tehnologiilor bazate pe combustibili fosili cu tehnologii bazate pe energie electrică”.

Licitațiile menționate la articolul 5 sunt, în fapt, sesiuni organizate, transparente și nediscriminatorii, prin care consumatorii de energie fac oferte de evitare a consumului de energie, cu cantități și valori financiare ale compensației solicitate, pentru orele de vârf stabilite de către operatorul de sistem. Astfel, sunt selectați competitiv consumatorii care evită consumul de energie la cea mai mică valoare a compensației solicitate, urmând ca volumele de consum evitat de electricitate să fie însumate până la atingerea țintei zilnice de reducere a consumului.

Evident, contrar afirmațiilor insistent reluate în mass media de către politicieni de vârf ai coaliției de guvernământ din România, nu se pune problema unor măsuri de raționalizare impuse populației și nici a „înțoarcerii la comunism”, ci este vorba de consumatorii care pot livra flexibilitate în sistem prin diminuarea cererii sau prin transferul cererii de energie în intervale orare cu prețuri mai mici, pe baza unor măsuri de management al consumului de energie (*demand-side management*, DSM).

Acești consumatori, covârșitor noncasnici, vor fi remunerați prin instrumente de compensare bazate pe licitații, astfel că reducerea de minimum 5% a cererii de energie electrică poate fi realizată fără prejudicii economice. În România, de exemplu, ar putea participa la astfel de licitații mari consumatori industriali a căror activitate este oricum afectată de prețurile foarte mari ale energiei electrice.

Dată fiind lipsa generală a contoarelor inteligente la noi în țară, posibilitatea consumatorilor casnici de a participa la astfel de sesiuni de licitație este foarte limitată. Desigur însă, consumatorii casnici pot și trebuie să ia măsuri active de reducere a consumului de energie

în locuințe, ceea ce se poate realiza fără a sacrifica substanțial confortul personal. Campaniile publice de informare în acest sens sunt cruciale.

Dar de ce este important obiectivul de reducere a consumului la orele de vârf? Pentru că, în general, prețul marginal este atunci stabilit de centralele pe bază de gaze naturale cu costuri de producție ridicate datorită prețului gazelor naturale. Potrivit fundamentării Regulamentului, reducerea cu 5% a consumului de energie va duce la o reducere estimată a consumului de gaze la nivelul UE de circa 1,2 miliarde metri cubi într-o perioadă de patru luni, ceea ce reprezintă circa 3,8% din consumul de gaze pentru generarea de energie electrică în aceeași perioadă. În acest fel, această reducere a cererii ar scădea și presiunea asupra prețului gazelor naturale în UE.

Totodată, coordonarea Statelor Membre în realizarea unui obiectiv comun de reducere a consumului este importantă pentru buna și echitabilă funcționare a pieței europene de energie. Prin aplicare unor astfel de măsuri, prețul mediu al energiei electrice va cunoaște o scădere. Or, dacă o țară UE învecinată nu a luat măsuri similare, va beneficia totuși de prețurile mai mici din statul vecin, pe baza cuplării prin preț a piețelor de energie. Alternativ, prevenirea acestui fenomen necesită măsuri de descurajare a exporturilor de energie, ceea ce contravine vădit regulilor de funcționare a pieței interne de energie electrică a UE – exact cum este cazul cu OUG 119/2022, după cum vom reaminti mai jos.

Introducerea unui plafon asupra veniturilor de pe piață pentru producerea de energie electrică cu tehnologii inframarginale

Articolul 6 al propunerii de Regulament prevede următoarele măsuri:

- Veniturile de pe piață ale producătorilor obținute din producerea de energie electrică se plafonează la **maximum 180 euro/MWh**.
- Obligația se aplică producătorilor de energie electrică din următoarele surse: energie eoliană; energie solară (termică și fotovoltaică); energie geotermală; energie hidroelectrică fără rezervor; combustibili din biomasă (solizi sau gazoși), cu excepția biometanului; deșeuri; energie nucleară; lignit; țiței și produse petroliere.
- Statele Membre pot menține sau introduce măsuri care limitează și mai mult veniturile de pe piață ale producătorilor, cu condiția ca aceste măsuri să fie proporționale și nediscriminatorii, să nu pună în pericol semnalele de investiții, să asigure acoperirea costurilor de investiții, să nu denatureze funcționarea piețelor angro de energie electrică și să fie compatibile cu dreptul Uniunii.

Demersul este deci de a recupera „veniturile excedentare” de la producătorii cu costuri marginale mai mici, cum sunt sursele regenerabile, energia nucleară și lignitul (**tehnologiile inframarginale**). Plafonul vizează toate veniturile de pe piață ale producătorilor, indiferent de intervalul de timp al pieței în care are loc tranzacția și indiferent dacă energia electrică este

tranzacționată bilateral sau pe o piață centralizată, pentru a nu încuraja migrarea tranzacțiilor către anumite segmente ale pieței angro.

Plafonul nu se aplică proiectelor demonstrative sau producătorilor ale căror venituri per MWh de energie electrică produsă sunt deja plafonate ca urmare a unor măsuri la nivel de stat și nici tehnologiilor care utilizează combustibili care înlocuiesc gazele naturale, cum ar fi biometanul, pentru a nu pune în pericol conversia centralelor electrice pe gaze existente, în conformitate cu obiectivele de decarbonare. De asemenea, guvernele naționale pot decide ca plafonul să nu se aplice producătorilor cu instalații de producere a energiei electrice cu o capacitate instalată de maximum 20 kW. Desigur, în România nu sunt relevante nici proiectele demonstrative, cvasi-inexistente, și nici producția de biometan, care în prezent este doar o aspirație.

Scopul introducerii unui astfel de plafon asupra veniturilor de pe piață este de a genera resurse financiare suplimentare pentru susținerea consumatorilor finali de energie, în special a celor mai expuși la prețurile mari ale energiei, atât casnici cât și noncasnici. Trebuie menționat în acest context că OUG 119/2022 nu stabilește măsuri de compensare concentrate pe susținerea consumatorului vulnerabil, așa cum recomandă Comisia Europeană.

Alegerea valorii de 180 euro/MWh este justificată în fundamentarea propunerii de regulament prin faptul că „așteptările despre prețul mediu pe piață la orele de vârf au fost consistent sub [acest plafon] în ultimele decenii, în ciuda diferențelor de preț dintre regiunile Uniunii. Mai mult, simulările bazate pe prețurile observate din ianuarie până în august 2022 arată că un plafon stabilit la 180 euro/MWh ar fi dus la stabilizarea venitului mediu la circa 150 euro/MWh. Acest nivel mediu de venit este constant mai ridicat decât costul egalizat al electricității (LCOE) din prezent pentru tehnologiile inframarginale avute în vedere pentru aplicarea plafonului pe venituri, permițând producătorilor să-și acopere investițiile și costurile operaționale”.

Totuși, în afară de gradul inerent de arbitrar în stabilirea valorii unui astfel de plafon, un efect previzibil al introducerii sale este convergența prețurilor pe piața angro de electricitate către valoarea plafonului, cu dispariția practică a posibilităților la prețuri mai mici. Este, prin urmare, cu atât mai important ca aplicarea sa să fie strict limitată la perioada de referință.

Plafonul nu va fi aplicat capacităților de generare ale căror costuri cu combustibilul sunt peste nivelul de 180 euro/MWh – în prezent, centralele pe gaze și pe cărbune (nu și lignit) – cu argumentul că operarea lor ar fi pusă în pericol, ceea ce ar acutiza criza de aprovizionare cu energie. Comisia insistă și că plafonul trebuie să fie suficient de generos pentru a nu descuraja investițiile în tehnologii flexibile de producere a energiei electrice, precum DSM sau stocarea energiei. Este însă cel puțin discutabilă logica după care centralele pe ulei, de exemplu, pot continua să genereze de pe piață venituri neîngrădite pentru orice preț de vânzare al electricității. Chiar dacă propunerea traduce o preocupare actuală din piață în asigurarea importurilor de ulei în UE, considerăm preferabilă includerea generării de electricitate pe bază de cărbune în plafonul pe venituri și, eventual, susținerea publică limitată și țintită, în afara pieței, a producătorilor pe ulei, atunci când este strict necesar.

De ce este de dorită asumarea uniformă a unui astfel de plafon pe venituri în țările UE? Deoarece altminteri ar fi afectată buna funcționare a pieței interne de energie și a comerțului trans-frontalier cu energie. În abordarea propusă pentru Regulament – spre deosebire de soluția adoptată, de exemplu, în Peninsula Iberică – dispecerizarea producătorilor de electricitate va putea continua să aibă loc în ordinea crescătoare a prețurilor pe piață, începând deci cu tehnologiile inframarginale.

Contribuția temporară de solidaritate din partea companiilor de țiței, gaze naturale, cărbune și rafinare

Articolele 13-15 ale propunerii de Regulament stipulează următoarele elemente:

- **Contribuția temporară de solidaritate** se calculează **pe baza profiturilor impozabile care depășesc o creștere de 20% în anul 2022¹** față de profiturile medii impozabile din perioada 2019-2021².
- Rata aplicabilă pentru calcularea contribuției temporare de solidaritate este de **cel puțin 33% din baza impozabilă**. Aceasta se aplică numai profiturilor excedentare generate în exercițiul financiar care a început la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date.
- În cazul în care rezultatul mediu anual al perioadei care acoperă cele trei exerciții financiare este negativ, profitul impozabil mediu este zero în scopul calculării contribuției temporare de solidaritate.

Această contribuție se aplică în plus față de impozitele și taxele obișnuite din legislația națională și se implementează cel târziu de la 31 decembrie 2022. Ea reprezintă o măsură de susținere socio-economică menită a atenua efectele economice ale scumpirii energiei asupra bugetelor publice și a consumatorilor din UE, casnici și noncasnici. Ca și în cazul precedentelor două măsuri, dată fiind integrarea piețelor de energie, contribuția de solidaritate va fi eficientă și va menține buna funcționare a pieței numai dacă va fi implementată asemănător în toate țările UE.

Toate aceste măsuri din propunerea de Regulament urmează a fi monitorizate în implementare, fiind însoțite de obligații de raportare în 2023, în interiorul perioadei de referință: „Până la 15 ianuarie 2023 și apoi în fiecare lună până la 15 aprilie 2023, Statele Membre raportează Comisiei cu privire la: a) reducerea cererii realizată și măsurile instituite pentru realizarea reducerii; b) veniturile excedentare generate de producătorii de energie electrică cu tehnologii inframarginale; c) măsurile privind distribuția veniturilor excedentare aplicate pentru a atenua impactul prețurilor ridicate ale energiei electrice asupra clienților finali; d) orice

¹ În exercițiul financiar care începe la 1 ianuarie 2022 sau după această dată.

² Astfel cum sunt stabilite în conformitate cu normele fiscale naționale, din cele trei exerciții financiare care încep la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date.

intervenții publice în stabilirea prețurilor la energia electrică cu impact asupra întreprinderilor mici și mijlocii și prețurile de furnizare sub cost”.

În plus față de aceste trei măsuri din propunerea de regulament, este în lucru la Comisia Europeană implementarea unei alte propuneri extrem de relevante: susținerea cu lichiditate financiară a companiilor de utilități, care în prezent au dificultăți semnificative în a-și finanța operațiunile curente. EPG va monitoriza avansul procesului decizional european pe această temă și va publica o analiză actualizată.

Comparația prevederilor propunerii de Regulament cu cele ale OUG 119/2022

Așa cum am arătat într-un articol precedent³, prin emiterea OUG 119/2022 privind plafonarea și compensarea prețurilor energiei, Guvernul României a acționat unilateral, fără a se coordona cu autoritățile europene și cu celelalte State Membre. Să vedem însă cât sunt de aliniate prevederile OUG 119/2022 cu cele ale propunerii de Regulament.

În primul rând, se remarcă diferența dintre perioadele de valabilitate ale măsurilor din cele două documente, OUG 119 fiind în vigoare până la 31 august 2023, în vreme ce perioada de referință a propunerii de Regulament expiră la 31 martie 2023, în spiritul noțiunii de urgență energetică pentru sezonul rece. Astfel, o serie de prevederi oneroase din OUG 119 își vor face efecte pentru o durată considerabil mai lungă, inducând tensiuni adânci în funcționarea sistemului energetic.

În ceea ce privește consumul de energie, România a ales să mențină practic același nivel de consum ca înainte de criza prețurilor la energie electrică. Inclusiv prin OUG 119/2022, conform estimărilor Guvernului, 98% din populație va beneficia de protecția schemei. Pe de altă parte, pentru consumatorii noncasnici, IMM-urile, firmele din industria alimentară și instituțiile publice beneficiază de plafonarea la 1 leu/MWh pentru 85% din consumul mediu lunar, ceea ce este consonant cu propunerea Comisiei de referință la 80% din vârful de consum din ultimii cinci ani pentru IMM-uri, consum pentru care se pot aplica măsuri de sprijin – cu amendamentul important al adoptării de stimulente pentru reducerea cererii energie.

Întra-adevăr, propunerea europeană cere măsuri de reducere a consumului la orele de vârf de sarcină, care însă pot fi realizate, așa cum am arătat, prin acțiuni organizate, transparente și competitive de licitație din partea consumatorilor capabili să ofere flexibilitate în sistem. În România, prin natura lucrurilor, aceștia vor fi predominant consumatorii noncasnici.

Mult mai adânci sunt însă diferențele în privința celor două tipuri de impozitare suplimentară: plafonul pe venituri, respectiv contribuția de solidaritate, în propunerea de Regulament, versus cele două forme ale așa-numitei contribuții la Fondul de Tranziție Energetică (C_{TE}) din OUG 119. Pe de o parte, propunerea de plafonare a veniturilor producătorilor de energie din tehnologii inframarginale la 180 euro/MWh oferă spațiu pentru profit operațional și pentru

³ https://www.enpg.ro/wp-content/uploads/2022/09/Analiza-OUG-119-1_09.pdf

investiții, limitarea privind doar producătorii de energie. Pe de altă parte, OUG 119/2022 impune în România impozite pe întreg lanțul valoric: producători, agregatori, traderi, furnizori.

Pentru producătorii de energie electrică, OUG 119 introduce o formulă de calcul a contribuție pe baza diferenței dintre prețul lunar de vânzare al energiei și nivelul fix de 450 lei/MWh, adică 90 euro/MWh – valoare situată exact la jumătatea plafonului pe venit impusă de Regulament pentru producătorii inframarginali. Pentru ceilalți participanți la piața angro, OUG 119 instituie un profit reglementat de doar 2% din prețul mediu de achiziție, procentul încasat de stat crescând direct proporțional cu prețul mediu de vânzare al energiei electrice – putând astfel trece de 99% din valoarea diferenței dintre cele două prețuri⁴. Mai mult, pentru exporturi, impozitul instituit cu titlul de contribuție la Fondul de Tranziție Energetică este practic de 100%. Aceste valori blochează efectiv activitățile de import și de export de gaze, întrucât nu permit acoperirea costurilor financiare pentru realizarea operațiunilor.

Dincolo de ciudata decizie de a îngreuna până la blocaj aproape complet importurile și exporturile de energie atât de necesare în perioada prezentă și imediat următoare, OUG 119 contravine principiului enunțat în mod repetat în propunerea de Regulament ca măsurile luate să nu afecteze bunul mers al pieței integrate de energie a Uniunii Europene. Or, Guvernul României a decis nu doar diminuarea, ci *de facto* blocarea cvasi-completă a fluxurilor transfrontaliere de energie electrică. Ca remediu imediat, sugerăm ca, după plata contribuției pentru Fondul de Tranziție Energetică, profitul companiilor energetice să nu fie impozitat cu mai mult de 90%, iar măsurile cu privire la activitățile import și export de energie electrică să fie relaxate.

În plus, producătorii de gaze naturale, deși sunt obligați să pună la dispoziția furnizorilor pentru clienți casnici și producători de energie termică la un preț de 150 lei/MWh, plătesc o redevență pe volumele respective de gaze care este calculată la prețul pieței angro, ceea ce încalcă principiul impozitării veniturilor efectiv realizate.

Poate una dintre cele mai brutale și mai neeconomice moduri de intervenție în piață a OUG 119 este fixarea unui plafon de preț de 1.300 lei/MWh până la care statul recunoaște cheltuielile de achiziție de energie ale companiilor de furnizare. O astfel de obligație de vânzare a energiei cu mult sub costurile de operare (într-adevăr, prețurile pe PZU sunt și de 2-3 ori mai mari decât acest nivel) reprezintă, în fapt, o formă de expropriere a veniturilor furnizorilor. Este notabil că, printre măsurile discutate la nivel european, Comisia a acordat o atenție aparte nevoii ca guvernele naționale să asigure lichiditate companiilor de furnizare. În fundamentarea propunerii de Regulament, la punctul 43, Comisia indică necesitatea compensării depline a furnizorilor: „furnizorii trebuie să fie compensați în mod echitabil pentru costurile pe care le suportă pentru furnizarea la prețuri reglementate, fără a aduce atingere aplicării normelor privind ajutoarele de stat. Costul prețurilor sub nivelul costurilor reglementate trebuie să fie finanțat din veniturile provenite din aplicarea plafonului pe venituri”. În fapt, compensarea corectă furnizorilor reprezintă principalul canal de redistribuție socială a

⁴ Formula de calcul pentru contribuția la Fondul de Tranziție Energetică (C_{TE}) prezentată în Anexa 3 a OUG 119/2022 este următoarea: $C_{TE} = (\text{Preț}_{\text{mediu vz}} - \text{Preț}_{\text{mediu acz}} \times 1,02) \times Q_{\text{livrată lunar}}$.

veniturilor colectate de stat prin plafonarea veniturilor de pe piață și impozitarea profiturilor excedentare ale companiilor energetice.

Fără doar și poate, furnizorii care au în portofoliu milioane de clienți au o importanță critică pentru sistemul energetic. Arieratele de miliarde de euro acumulate de luni de zile în compensarea cheltuielilor deja efectuate de furnizori cu clienții casnici, criza de lichiditate și epuizarea limitei specifice de credit în sectorul bancar fac ca unul dintre cele mai mari riscuri proximale în sistemul energetic românesc să fie intrarea în incapacitate de plată a unei mari companii de furnizare. Este neclar dacă statul român are un plan de urgență pentru un astfel de scenariu.

În fine, propunerea de Regulament solicită **trasabilitatea și transparența utilizării veniturilor obținute din plafonarea veniturilor și contribuția temporară de solidaritate**, în timp ce nici OUG 27/2002, nici actuala OUG 119/2022 nu prevăd canale clar definite și transparente de realocare a veniturilor astfel colectate. Deși OUG 119 prevede instituirea unui incert și impropriu denumit **Fond de Tranziție Energetică** pentru colectarea contribuției de solidaritate, aceasta nu stipulează trasabilitatea și transparența utilizării veniturilor din contribuție.